

Kasač

časák

*Příloha-
teacher's
space*

1. ročník, 1. číslo 2023

questions

answers

about teachers

Samozřejmě MC! Hlavně když je sýrová sezóna! Swiss King je nepřekonatelný!

-Inge Čechová-

MC
-Jana Rabatinová-

Snažím se dodržovat zdravý životní styl, ale jednou za čas si ráda dopřeji odchylku od běžné stravy a užiju si něco křupavého a lahodného, jako je třeba kyblík od KFC.

-Věra Rymiecová-

Tak to je věčná otázka :))

Nugetky nebo stripsy?

-Monika Dluhošová-

KFC

-Lenka Vařáková-

MC. Mají nejlepší zmrzlinu a cappuccino v Ostravě!

-Iva Koczoňová-

Já navštěvuji raději MC a to ještě jen o prázdninách, zvláště když jsem na cestách.

-Iveta Bakončíková-

V KFC jsem v podstatě nikdy nebyla, takže to беру jako domácí úkol a musím vyzkoušet twister nebo kyblík (jak mi bylo doporučeno).

-Lucie Fialová-

Ani jedno z toho, preferuji zdravou stravu.

-Yvona Lišková-

Ani jedno, mám raději lehčí stravu.

-Lucie Hečková-

Když si můžu vybrat, volím spíše KFC - tady mám ráda ty jejich bowl. Ale v zahraničí, když se potřebujeme někdy po příletu rychle najíst, jsem šťastná za oba fastfoody.

-Monika Sekelová-

Mám raději MC, nejraději si v létě dávám McFlurry.

-Kateřina Vlčková-

Nechutná mi nějak extra jídlo ani v jednom, ale když jsem na cestách, mám skoro vždy vedle sebe jahodový shake. Jeho chuť mi připomíná jahodové mlíčko, které jsem měla jako malá nejraději.

-Renáta Tomalová-

**Jaký je váš
oblíbený
spisovatel?**

Výborných spisovatelů je spousta. Je pro mě těžké vybrat toho nej. Když se zamyslím nad knížkou, která by se mohla líbit dospělým i dětem, napadne mě Malý princ, takže spisovatel Antoine de Saint-

Exupéry.

-Lucie Fialová-

Nejsem vyhraněný typ, ráda si přečtu kdeco a jsem dosti ovlivněna vzhledem samotné knihy. Miluji vůni knih a mám ráda napínavé příběhy.

-Iveta Bakončíková-

Nemám svého oblíbence.

-Veronika Rucká-

Patrik Hartl

-Lenka Vařáková-

Upřednostňuji českou literaturu, a to například knihy od Markéty Lukáškové či Petry Dvořákové.

-Monika Sekelová-

To je těžká otázka. Momentálně mám ráda knihy Kateřiny Tučkové a Petry Dvořákové. Na prvním stupni jsem měla nejraději Děti z Bullerbynu.

-Kateřina Vlčková-

Bohumír Četyna a Petr Bezruč.

-Yvona Lišková-

Momentálně Jo Nesbo.

-Lucie Hečková-

Nedávno jsem četla v anglickém jazyce od Roalda Dahla knížku Karlík a továrna na čokoládu.

Je to úžasný příběh plný dobrodružství a fantazie. Chudý chlapec jménem Charlie Bucket vyhrává zvláštní soutěž a získává možnost navštívit tajemnou továrnu na čokoládu vlastněnou Willym Wonkou. Kniha je plná nečekaných zvrátů. Mám radost z příběhů, kdy odměna náleží těm, kteří jsou laskaví, ohleduplní a stateční.

-Věra Rymiecová-

Nejspíš Patrik Hartl. Knihy si ale většinou vybírám na základě doporučení známých.

-Iva Koczoňová-

Doufám, že nikdy nepřestane J. R. Wardová vydávat své knihy. Mám od ní ráda úplně všechny knihy. Její černý humor rozehrje i pochmurný den. Jsem nadšený fanda Bratrstva černé dýky, protože tam jsou skvělé hlášky, výborná dějová linka, která ani po dvaceti dílech není předvídatelná. Mám doma skoro celou sbírku, ale doufám, že zpětně seženu dva starší díly, které mi chybí!

-Renáta Tomalová-

Vondruška Vlastimil.
-Kateřina Bártková-

Joanna Chmielewska.
-Monika Dluhošová-

Namátkou: Karel Čapek, Nick
Hornby, Kazuo Ishiguro, Robert
Fulghum.

-Inge Čechová-

S partnerkou si dáváme každý
balíček k jinému oknu, takže
na každou čeká překvapení.

Moje vnitřní dítě si libuje v
těchto maličkostech.

-Renáta Tomalová-

Ano, slavíme, i když moje
děti jsou už velké.

-Kateřina Vlčková-

Ano, slavíme.

-Veronika Rucká-

Dokud byly v naší rodině
malé děti, tak rozhodně

ano.

-Iveta Bakončíková-

Ano, připravuji balíčky pro své děti
i muže.

-Lucie Hečková-

Ano.

-Jana Rabatinová-

-Lenka Vařáková-

-Kateřina Bártková-

Ano, i ve svém věku se těším na
mikulášskou nadílku -
obdarováváme se s manželem,
zároveň mě vždycky čeká balíček u
rodičů.

-Monika Sekelová-

Ano, ale bez strašení čerty,
bez básniček a bez uhlí.

Inge Čechová-

Ano. A kdo zlobí, ten
dostane uhlí :)).

-Monika Dluhošová-

**Slavíte doma
Mikuláše?**

V tento den jsem přišla ke svému manželovi jako balíček od
Mikuláše a od té chvíle společně putujeme životem už více
než čtvrt století. Tento speciální den slavíme plni lásky a
radosti, a vzájemně si darujeme drobné dárečky, které
symbolizují náš začátek a naši společnou cestu.

-Věra Rymiecová-

Není to zrovna oslava, ale nějakou
tu nadílku si buď do mikulášské
punčochy, nebo
pod polštář dáváme všichni v naší
domácnosti každý rok.

-Iva Koczoňová-

Je třeba si zpříjemňovat život každou
příležitostí, která se naskytne, proto u nás
doma s oblibou slavíme všechny svátky (tedy
ty české nebo aspoň střeoevropské). Na
Mikuláše obdarováváme nejen děti, ale
chystáme si překvapení i my, dospělí,
navzájem.

-Yvona Lišková-

Houby mám ráda, miluji houbovou polévku, hovězí na žampionech, hříbkovou omáčku. Jen houby nerada sbírám. Máme chalupu v Dražanské vrchovině a místní lesy jsou prý rájem houbařů. Nevím, já jsem nenašla ani holubinku.

-Inge Čechová-

Máte rádi houby?

Ano.

-Jana Rabatinová-

-Lenka Vařáková-

-Kateřina Bártková-

Ano, ale hlavně ráda houby sbírám. Teď už jsem dlouho nikde nebyla, ale jako dítě jsem chodila s tatškou do lesa často a hodně se mi tam líbilo.

-Lucie Fialová-

Miluji sbírání i pořádnou smaženici na plátku čerstvého chleba. Je to příležitost, kdy můžeme jet někam autem, udělat si výlet a u toho si v lese výhodně „nakoupit“. Hihi.

-Renáta Tomalová-

Ano, houby patří mezi mé oblíbené ingredience. Ráda je sbírám, připravuji do různých pokrmů jako je hříbová polévka nebo omáčka. Je neskutečné, jak mohou přidat do jídla tolik zajímavých chutí a aromat. Samozřejmě, bezpečnost je při sbírání hub na prvním místě! Představte si, že by ředitel školy skončil v kanceláři kvůli špatně identifikovaným houbám. To by byl skvělý námět na nový scénář pro hororový film „Strach v ředitelské kanceláři: Útok jedovatých muchomůrek“. Odborné houbaření je klíčové, aby bylo vaše dobrodružství nejen chutné, ale i bezpečné. Atlas hub představuje nezbytnou výbavu pro všechny houbaře.

-Věra Rymiecová-

Houby nemám ráda.

-Veronika Rucká-

Ano, mám. Ráda je sbírám, ale ještě raději je jím.

-Kateřina Vlčková-

Moc. Smaženici, řízečky, omáčku, nakládané,....

-Iva Koczoňová-

Ano, ráda je sbírám i jím.

-Lucie Hečková-

Jen ty jedlé.

-Monika Dluhošová-

Ano, ráda je sbírám, vařím, mrazím, suším, zavažuji i jím.-

Yvona Lišková-

Houby ráda sbírám, ale přímo labužník zrovna nejsem. Nejraději mám houbovou polévku.

-Iveta Bakončíková-

Houby mám ráda, ale absolutně je neumím sbírat a ani mne to nebaví.

-Monika Sekelová-

Narodila jsem se v Havířově.

-Kateřina Vlčková-

V Havířově

-Lenka Vařáková-

Pocházím z Opavy, od svých 2 let žiji v Ostravě, Opavu, ale dodnes miluji a spojuje mě s ní mnoho báječných prázdninových pobytů u mé babičky.-

Iveta Bakoňková-

Frýdek – Místek

-Jana Rabatinová-

Světlo světa jsem spatřila v nemocnici v Havířově.

-Věra Rymiecová-

V Havířově.

-Kateřina Bártková-

V Ostravě.

-Lucie Hečková-

Narodila jsem se v Ostravě.

-Lucie Fialová-

V Bílovci.

-Renáta Tomalová-

Narodila jsem se v Ostravě.

-Veronika Rucká-

Narodila jsem se na Čeladné.

Dnes už tam porodnici
nenajdete.

-Monika Sekelová-

Narodila jsem se v Ostravě.

-Inge Čechová-

**Ve kterém
městě jste se
narodili?**

Jsem rodilý Ostravák.

-Iva Koczoňová-

Pocházím z Hané, z Prostějova.

-Monika Dluhošová-

V Ostravě.

-Yvona Lišková-

Mými nejoblíbenějšími předměty byla matematika a angličtina. Matematika mě provázela od malička, ráda jsem pořád něco počítala. Až z toho někdy rodiče šileli, protože jsem přepočítávala i účty v restauraci a oni měli kvůli mě ostudu.
-Lucie Fialová-

Český jazyk, a to díky skvělé paní učitelce Janě Brejcové.
-Iva Koczoňová-

Němčina (na gymnáziu), nejméně oblíbená - deskriptivní geometrie.
-Yvona Lišková-

Mým nejoblíbenějším předmětem byl český jazyk a výtvarná výchova.
-Veronika Rucká-

Jednoznačně čeština, protože jsem se mohla ve slohu vypsát ze svých myšlenek a ukázat svou kreativitu ve psaní.
-Renáta Tomalová-

Angličtina, zeměpis
-Lenka Vařáková-

Tělocvik.
-Monika Dluhošová-

Výtvarná výchova.
-Kateřina Bártková-

Přírodověda, angličtina.
-Jana Rabatinová-

Jaký byl na škole váš nejoblíbenější předmět?

Bavil mě český jazyk a dějepis.
-Lucie Hečková-

Nejvíce mě bavila čeština, matematika a výtvarná výchova.
-Inge Čechová-

Já jsem si libovala ve výchovách, takže krásný školní den jsem vždy prožila s výtvarkou, pracovkou a tělocvikem.
-Iveta Bakončíková-

Anglický jazyk, ale pokud mohu uvést dva, tak dějepis.
-Kateřina Vlčková-

Na nižším stupni tělocvik - milovala jsem běh na krátkou trať. Na druhém stupni pak češtinu - velmi mě bavila literatura a rozbor vět.
-Monika Sekelová-

Na základní škole jsem měla až na pár výjimek stejně kvalitní učitele jako máte vy na Krestovce. Uměli žáky pro svůj předmět nadchnout, a proto mě bavily všechny předměty. Mezi nejoblíbenější patřily jazyky a výtvarná výchova. Náš pan učitel výtvarné výchovy nás od šesté třídy zasvěcoval do tajů výtvarného umění, vyprávěl o umělcích a ukazoval nám nejrůznější díla českých i světových malířů. Díky němu mám dodnes ráda procházky po výstavách a hlubší zájem o výtvarné umění. Je úžasné, jak mohou učitelé ovlivnit naše zájmy a naši životní cestu.
-Věra Rymiecová-

Vzhledem k mé energické a tvůrčí povaze jsem vždy hledala způsoby, jak přinést do školního života trochu zábavy. Musím ale říct, že žádný tento můj pokus ve škole se neprojevil tak, že bychom potřebovali svolávat mimořádný školní sněm. Nicméně mám dva bratry, a proto jsem celé dětství trávila v klučičí partě. Náš dvůr u domu byl vždy plný akce, smíchu a samozřejmě průšvihů. Byli jsme připraveni na každou nezbednou nápaditost. A jak praví staré moudro, bez trochy zlobení se život zdá být až příliš vážný.

-Věra Rymíecová-

Průser jsem ve škole neměla nikdy, vždy jsem se chovala tak, aby k ničemu špatnému ve škole nedošlo, a já jsem nebyla rodiči za to trestána.

-Iveta Bakončíková-

Jednou jsem byla povolána do ředitelny, myslím, že někdy v šesté třídě, protože jsem prý venku nadávala na holku, která z naší školy odešla ve 2. třídě. Bylo to absurdní. Paní ředitelka nic nechtěla slyšet, doslova po mně po příchodu křičela páté přes deváté, do toho mi nadávala mamka té holky a já se vrátila do hodiny s pláčem. Bylo to velmi ponižující a rodiče o tom neměli tušení. Jsem vděčná, že dnes se řeší problémy ve škole úplně jinak, a že dáváme žákům prostor pro vyjádření.

-Renáta Tomalová-

Udělal jste ve škole někdy něco, z čeho jste měli průšvih?

Ne.

-Lenka Vařáková-

-Kateřina Bártková-

-Monika Sekelová-

Určitě.

-Monika Dluhošová-

Nevzpomínám si.

-Kateřina Vlčková-

Spolužákovi, který mě neustále otravoval, jsem téměř utrhla rukáv u košile, ale průšvih z toho nebyl. Dostala jsem facku od paní učitelky, protože jsem skočila na švédskou bednu, aniž bych použila ruce. Ani jsem nepostřehla, odkud „mi přiletěla“.

-Iva Koczoňová-

Byla jsem vzorná žákyně.

-Lucie Hečková-

Zapomněla jsem si vypnout mobilní telefon a v hodině mi začal vyzvánět.

-Veronika Rucká-

Na základní škole chodila paní učitelka do hodiny přírodopisu často pozdě, byla to poslední vyučovací hodina toho dne. Při jednom takovém čekání na její příchod jsme se celá třída dohodli, že bude lepší jít domů. Zdálo se nám to jako super nápad. Mysleli jsme, že celá třída nemůže dostat ředitelskou důtku. Dostali jsme ji všichni.

-Inge Čechová-

Ano, pár dní před koncem škol. roku v 8. třídě - já jsem tehdy vycházela z 8. třídy. Jeli jsme se s celou třídou podívat na hudební festival na Černou louku. Dopoledne však vystupovali jen méně známí umělci a hlavní program začínal až odpoledne. Pí uč. třídní se s třídou chtěla vrátit okolo poledne zpět do školy, já jsem ji však (jakožto bezúhonný premiant třídy) přemluvila, aby mě na Č. louce nechala i na Marii Rottrovou, která měla zpívat od 14 do 15 hodin a že pak přijedu nejbližší tramvají zpět do Zábřehu, kde jsem chodila do školy a kde jsem i bydlela. Jenomže po Marii Rottrové na pódium přicházely další lákavé hvězdy, jeden festivalový koncert střídal druhý a já jsem byla jimi tak unášena, že jsem nebyla s to opustit své místo uprostřed davu šílících náctiletých fanoušků a odejít, to prostě nešlo. Mobily tehdy nebyly. Domů jsem přijela v osm večer v předtuše velkého průšvihů. U nás v obýváku seděla nejen moje máma, ale i pí uč. třídní, jedna zelenější než druhá z hrůzy, že mě někdo unesl a zamordoval. No, přežily jsme to nakonec všechny tři.

-Yvona Lišková-

Na střední škole nás jednou nepustili do školy, protože přišlo hlášení o bombě. Nějakou dobu jsme se spolužáky čekali, ale jak se čekání protahovalo, rozhodli jsme se přesunout do cukrárny. Naštěstí nakonec průser nebyl, protože už jsme byli starší a téměř všichni jsme ve třídě "táhli za jeden provaz".

-Lucie Fialová-

Mám ráda práci s dětmi a na naší škole mě zaujala rozšířená výuka angličtiny.

-Jana Rabatinová-

Jak jste došli k názoru, že chcete být učiteli? A proč jste si vybrali právě tuhle školu?

V době socialismu byly možnosti výběru studia omezené. Na tuhle školu jsem nastoupila kvůli rozšířené výuce hud. výchovy.

-Yvona Lišková-

Už na základní škole jsem hlídala menší děti, hrála si s nimi. Chodila do mateřské školy si s dětmi hrát, bavilo mě to, a proto jsem chtěla být učitelkou v Mtš.

-Kateřina Bártková-

Od střední školy mám ráda děti, jezdila jsem hodně na tábory jako vedoucí, pracovala jsem v dětském koutku i v dětské skupině (miniškolka).

Tuhle školu jsem si vybrala, protože má dětem co nabídnout.

-Veronika Rucká-

Tuto školu jsem si vybrala kvůli rozšířené výuce anglického jazyka v jazykových třídách. Učit jsem chtěla od střední školy, jako vzor jsem měla svou učitelku angličtiny a chtěla jsem být jako ona.

-Kateřina Vlčková-

Učitelkou jsem vždy chtěla být po vzoru mé maminky, akorát jsem si vybrala anglický jazyk. Protože mě oslovila paní ředitelka, líbila se mi její vize a po rozhovoru jsem věděla, že školu vede správným směrem. Zaměření na výuku AJ je má priorita.

-Lenka Vařáková-

Odmalička jsem se chtěla stát paní učitelkou, protože mě v 1. třídě učila velmi inspirativní paní učitelka, která pro nás vyráběla užitečné pomůcky, aby nás všemu co nejlépe naučila. Vymýšlela pro nás hry, soutěže, a dokonce s námi hrála i divadlo.

Řekla jsem si: „Taková chci být“ a šla jsem za svým snem.

Je to obrovský dar, když člověk může v životě dělat to, co ho baví, a zároveň přispívat k něčemu užitečnému jako je vzdělávání.

A proč jsem se stala ředitelkou? Každý učitel, který pracuje a má rád svou práci, dříve či později přemýšlí o tom, že zaujme režisérské křeslo. Je to jedinečná možnost, jak tvořit školu dle svých představ. Ředitelem se nestanete hned. Musíte mít vysokoškolské vzdělání a pracovat nějakou dobu jako učitel. Práce ředitele Vám přinese radost, když jste pracovití, zodpovědní, odvážní, empatictí a máte rádi lidi. Měla jsem štěstí, že jsem se stala paní ředitelkou právě na Krestovce, protože jsou zde milí žáci ale také pracovití a tvůrčí zaměstnanci.

-Věra Rymiecová-

Pro učitelství mě inspirovala maminka
kamaráda, která učila na 1. stupni.
Na ZŠ Krestova jsem zakotvila úplně náhodou.
Přešla jsem ze své původní školy za paní
ředitelkou, protože jsem věděla, že povede
školu směrem, který se mi líbí.

-Lucie Fialová-

Byla jsem na praxi ve speciální
škole, bavilo mě učit, proto
jsem se rozhodla pro studium.
Nabídka práce na této škole
přišla poté, co bylo zavřeno mé
původní působiště ZŠ Mjr.

Nováka.

-Lucie Hečková-

Myslím, že o jiném povolání jsem nikdy ani moc neuvažovala. Už od základní školy jsem někoho doučovala, pomáhala jsem s učením spolužákům. Po gymnáziu jsem chtěla studovat kombinaci matematika a český jazyk, ale v té době taková možnost nebyla. Takže jsem studovala jen matematiku (obor Matematická analýza) na Přírodovědecké fakultě Univerzity Palackého v Olomouci a v posledních ročnících jsem souběžně studovala tzv. pedagogické minimum, kde jsem si doplnila znalosti např. z oblasti psychologie a didaktiky. Proč jsem si vybrala právě naši školu? Je jen pár minut od mého bydliště.

-Inge Čechová-

Snad vždy jsem říkala, že bych nikdy neučila
na své základní škole. Je ale docela
úsměvné, že jako dítě jsem zde šťastná
nebyla, ale nyní mě mé pracovní dny s
dětmi a kolegy srdečně naplňují.

Když jsem byla na předchozí škole, kde
jsem nechtěla zůstat, protože jsem měla
pocit, že tam nemůžu být sama sebou,
potkala jsem náhodně paní učitelku Inge,
která mě dřív učila a říkala, že se změnilo
vedení školy a jestli mám zájem nastoupit,
ať hned napíšu, že je volné místo. Já
nečekala. Její elán byl nakažlivý. Když mě
přijali, doma to všichni prožívali. Přístup
vedení, kolegů, atmosféra na škole, tohle je
něco úplně jiného, než jsem poznala
předtím. Krom toho nemusím skrývat, že žiji
s partnerkou, a to pro mě také moc
znamená.

-Renáta Tomalová-

To se prostě nějak stalo. Jak se to
vždycky říká? Babička byla učitelka,
maminka byla učitelka... A proč tahle
škola? Protože jsou zde ty nejlepší
děti!

-Monika Dluhošová-

Když nám přišel domů nějaký pohled, už
od útlého věku jsem v něm opravovala
chyby. Samozřejmě červeně. Neustále
jsme si se sestrou hrály „na školu“. Když šla
k zápisu do 1. třídy, neuměla sice žádnou
básničku, ale zato půlku učiva přírodovědy
6. ročníku. Pestík, blizna, tyčinky, semeník....
si pamatuje dodnes.

Od třetí třídy jsem byla žákem této školy
(asi už bych měla mít na čele inventární
číslo). Mnozí učitelé, kteří mě učili, se ze
dne na den stali mými kolegy...

-Iva Koczoňová-

**V PŘÍŠTÍ PŘÍLOZE
OPĚT OTÁZKY
OD VÁS,
ČTENÁŘŮ!**

